

Svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Jak vstupuje Kristus do mého života? Poznávám jeho příchod? Přijímám ho?

Pane, smiluj se...

Prosím za sebe i za druhé, aby Boží slovo naplnilo náš život

„To světlo svítí v temnotě...“

Ježíš prohlašuje, že je „světlem světa“ (Jan 8,12; viz též Jan 9,5). Je světlem v tom smyslu, že osvěcuje druhé lidi a přináší jim zjevení, ale také je světlem coby pastýř ovcí: „Kdo mě následuje, nebude chodit v temnotě, ale bude mí světlo života“ (Jan 8,12).

Jména těch, za které chceme prosit, aby jim zazářilo Kristovo světlo...

„V něm byl život...“

Ježíš nás zpravuje o tom, že Bůh mu dal, „aby měl život sám v sobě“ (Jan 5,26). To znamená, že Ježíš má život nepomíjející, je nesmrtelný tak jako Bůh. Dále Ježíš praví, že Bůh mu dal moc svůj život odevzdat a zase ho přijmou nazpět (Jan 10,17-18). Z těchto dvou citací můžeme lépe pochopit krátkou větu prologu: „V něm byl život“.

Situace, za které chceme prosit, protože v nich panuje smrt a ne Kristův život...

„Jan přišel na svědectví ... aby svědčil o tom světle...“

Autor čtvrtého evangelia mluví několikrát o Janově „svědectví“ o Ježíši (Jan 1,19-34) a o tom, jak Jan směřuje své učedníky k Ježíši. Když později Ježíšovy úspěchy vyvolávají mezi Janovými učedníky žárlivost, Jan se vyslovuje v Ježíšův prospěch. Prohlašuje, že Ježíšův věhlas a úcta k němu musí růst, byť je to na úkor Jana (Jan 3,25-30). A Ježíš se nakonec dovolává Jana coby prvního svědka, když je svými protivníky obviněn (Jan 5,33-36).

Díky za ty, kteří byli pro nás svědky o Kristu...

Píseň na závěr:

Můj Bůh je můj štít, je mou písní,
já vím, on mi odpoví a mocí svého jména vysvobodí.
Chci žít ve stínu křídel tvých, spěchám do stínu křídel tvých,
smím žít ve stínu křídel tvých.
Teď smím jít v pokoji dál, vím že jsi mi blízko, aleluja.

„A Slovo se stalo tělem“ (Jan 1,14)

Z přípravné katecheze

Když se s někým spřátelíme, obvykle postupně poznáváme jeho život: jací jsou jeho rodiče, kde se narodil a vyrůstal, co má rád a čemu se raději vyhýbá. Také přátelství s Kristem znamená postupné poznávání, abychom jej mohli následovat. Tajemství Vánoc, které zanedlouho budeme slavit, je výjimečnou příležitostí k hlubšímu poznání Ježíše.

Chvilé ticha

Píseň na výstav:

Přijď, ó Pane, přijď do našich srdcí, přijď, ó Pane, přijď mezi nás.
Přijď, ó Pane, přijď do našich srdcí a rozsviť světlo svojí lásky v nás.

Úkon klanění

Ježíši Mistře, Prostředníku mezi Bohem a lidmi, doufáme v tebe.

Ježíši Mistře, Cesto, která vede k Otci, doufáme v tebe.

Ježíši Mistře, Ulehčení v námaze, doufáme v tebe.

Ježíši Mistře, Potěšení nemocných, doufáme v tebe.

Ježíši Mistře, Oporo kolísajících, doufáme v tebe.

Ježíši Mistře, Průvodce apoštolů, doufáme v tebe.

Ježíši Mistře, Pomoci misionářů, doufáme v tebe.

Ježíši Mistře, Pramene rozvážnosti a spravedlnosti, doufáme v tebe.

Ježíši Mistře, Pramene síly a mírnosti, doufáme v tebe.

Ježíši Mistře, Pramene vytrvalosti, doufáme v tebe.

Ježíši Mistře, Světlo světa, věříme v tebe.

Ježíši Mistře, Vzore modlitby, věříme v tebe.

Ježíši Mistře, Světlo bloudících, věříme v tebe.

Ježíši Mistře, Pramene moudrosti, věříme v tebe.

Ježíši Mistře, Pramene vědění, věříme v tebe.

Ježíši Mistře, Světlo pro kazatele, věříme v tebe.

Ježíši Mistře, Světlo pro vyučující, věříme v tebe.

Ježíši Mistře, Světlo pro katechety, věříme v tebe.

Ježíši Mistře, Naplnění Písma svatého, věříme v tebe.

Ježíši Mistře, Pramene radosti a pokoje, věříme v tebe.

Ježíši Mistře, Spasiteli světa, milujeme tě.
Ježíši Mistře, Lékaři duší, milujeme tě.
Ježíši Mistře, Pastýři, který dáváš život, milujeme tě.
Ježíši Mistře, pravý Chlebe, který sestoupil z nebe, milujeme tě.
Ježíši Mistře, Vzkříšení a Živote, milujeme tě.
Ježíši Mistře, Naděje umírajících, milujeme tě.
Ježíši Mistře, Prameni svatosti, milujeme tě.
Ježíši Mistře, Prameni milosrdenství, milujeme tě.
Ježíši Mistře, Prameni smíření, milujeme tě.
Ježíši Mistře, Prameni dobroty, milujeme tě.

Společně: Ježíši, Božský Mistře, klaníme se ti jako vtělenému Slovu, poslanému Otcem, aby učilo lidi pravdám, které dávají život. Ty jsi nestvořená Pravda, jediný Mistr, ty jediný máš slova věčného života. Děkujeme ti, že jsi v nás zažehl světlo rozumu a světlo víry a povolal jsi nás do světla slávy. Věříme a celou svou mysl podřizujeme tobě a církvi. Ukaž nám poklady své moudrosti, dej nám poznat Otce a učiň z nás své pravé učedníky. Posilni naši víru, abychom mohli dojít věčného nazírání v nebi. Amen.

Píseň k Duchu svatému

Přijď, Duchu svatý, k nám, přijď se svým dotykem, svou náruč otvíráš. Před tvým vlídným pokojem.
Přijď do všech mých zmatků, přijď do všech mých obav,
přijď do všech mých nejistot, přijď do všech mých neklidů.

Naslouchám Božímu slovu

Z evangelia podle Jana

Jan 2,1-18

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvětluje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle

muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o kterém jsem řekl: Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.“ Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Bůh, který spočívá v náručí Otcově, ten o něm podal zprávu.

Chvilé ticha

Já, stvoření, se setkávám se svým Stvořitelem.
Já učedník/učednice, naslouchám svému Mistru.
Já, nemocný(á), se setkávám se svým Lékařem.
Já, chudý(á), nalézám svůj Poklad.
Já, žíznivý(á) přicházím k Prameni.
Já, slabý(á) stojím před Všemohoucím.
Já, pokoušený(á) nalézám své Útočiště.
Já, slepý(á) vidím pravé Světlo.
Já, přítel/přítelkyně nacházím svého Přítele.
Já, zatoulaná ovečka, poznávám svého Pastýře.
Já, zbloudilý(á), nalézám Cestu.
Já, pošetilý(á), nalézám Moudrost.
Já, nevěsta, přicházím k svému Ženichovi.
Já, který(á) jsem nic, nalézám své Všechno.
Já, sklíčený(á), přicházím ke svému Utěšiteli.

Zkoumám svůj život ve světle Božího slova

Na počátku bylo Slovo... Slovo *arché* znamená mnohem víc než jen pouhý časový údaj. Znamená také původ, příčinu, princip a dokonce i vládu a velení. Vulgáta ho překládá latinským *principium*. Počátek, o němž píše Jan, je především principem, základem a řádem všeho, co povstalo. Toto Slovo dává smysl, dává logiku a vládne všemu, co jest. Na jakých základech, principech stavím svůj život?

Pane, smiluj se...

V něm byl život a ten život byl světlem lidí. Kde já hledám světlo pro svou cestu životem? Koho se ptám? Tážu se Božího slova? Jak?

Pane, smiluj se...